

Prunus virginiana FK RACKARBERGET E – virginiahägg E

Växtbeskrivning av Tomas Lagerström
Publicerad i Gröna Fakta B12/1993, Växter för framtiden II. Movium/SLU.

Friskt och odlingsäkert buskträd eller mindre träd

- **Härkomst**

Virginiahäggen förekommer i Nordamerika i ett vitt utbredningsområde från väst- till östkust och växer främst som undervegetation i lövskogar samt i brynlägen.

- **Beskrivning**

Virginiahäggen bildar oftast 5-8 m höga buskträd. För utveckling till enstamligt träd krävs som regel uppstamning. Kronan är bredare och mer öppen än häggens. Skotten är slankare och längre än häggens och har en ljus gråbrun ton med ljusa korkporer. Knoppar strödda, spetsiga med brunfläckiga knoppfjäll.

Bladen är brett ovala till omvänt äggrunda, plötsligt kort tillspetsade, 4-12 cm långa, 6-8 cm breda, fint sågade. Friskt gröna blad, ovansidan slätare än häggens. Nervatur rödaktig, liksom bladskäftet som är försedd med 2-6 körtlar. Under bra invintringsförhållanden antar virginiahäggen en svagt gulorange höstfärg. Små vita blommor med karakteristisk häggdoft, 8 mm i diameter, i 8-15 cm långa klasar efter bladsprickningen. Blomprakten är inte jämförbar med häggens.

Frukten är 8-10 mm i diameter, vid mognaden vanligen vackert röd, senare mörknande. Stenen är spetsig och har slät yta i motsats till häggen som har fårad.

- **Ståndort/Användning**

Den är mycket anspråkslös och föredrar friskare jordar. Virginiahäggens främsta merit är dess resistens mot häggspinnmal. Medan häggen kaläts och blir helt inspunnen och står spöklikt grå en månads tid vissa år, står virginiahäggen fräscht grön. Virginiahäggen används i första hand som ett litet alléträd eller till stombuske i parker eller naturlika planteringar. I landskapet används vanlig hägg.

I plantskolan förekommer virginiahäggen i följande planttyper: häck, busk, solitär-busk, ungträd och prydnadsträd. Etableringsbeskrifning. Härdighet zon 5-6 eventuellt mer.

- **Sortegenskaper**

Virginiahäggen förökas med frö. Fröet kallstratifieras 3-4 månader och sås ut tidigt på våren. E-materialet härstammar från 10 stycken, 30-åriga träd på en kyrkogård i Uppsala.

- **Litteratur**

Bean, W.J., Trees & Shrubs hardy in the British isles Vol 3 eight edition 1976-80.
Krussman G. Handbuch der Laubaehölze Band 3 Auflage 1976.